

*Liv*et EN SANG FRA

JULE KONCERT

i

DANNEMARE KIRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

Jeg ved en lærkerede

Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurker bag en slåen.
Dér står jeg ganske nær
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

Der er noget i luften

Der er noget i luften
jeg véd ikke hvad,
som forår, skønt skoven
har mistet hvert blad,
der er noget i luften
som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet, og
fuglen
er draget mod syd.

Der er noget i luften,
som gør mig så glad,
som trøster mit hjerte
i ungdommens bad,
der er noget herinde,
et strålende minde
med kærter og sang,
om julen derhjemme,
derhjemme
hos moder en gang.

Der er noget i luften,
et barndommens bud,
som lyser imod mig
som stjernen fra Gud,
som leder mig stille
til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted
som fuglen,
der rejste mod syd.
O kom til os alle,
du højtidens drot,
om lokken er gylden,
om håret er gråt!
Udbred dine hænder,
mens lysene brænder,
og skænk os din fred,
thi evig, ja evig er glæden, når
du følger med

*Tekst og melodi : Vilhelm
Gregersen, 1911*

Nu har vi altså jul igen

Nu har vi altså jul igen, der la' sig ikke skjule
og vi er vældig med på den, vi snakker kun om jule
om julesne og julegran og julelys og gaver
om julefest og julemad og julestads vi laver.

Ja, hvor man end sig vender hen,
så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Om julekort og julespøg og mosters julebagen,
og at man bliver julesløj på tredje juledagen
man være nok så juleglad, når juletræet stråler
den alt for gode julemad man ikke længe tåler.

Ja, hvor man end sig vender hen,
så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Nej, gåsesteg og risengrød og klejner, limonade
og marcipan og figenbrød, konfekt og chokolade
og julekage med sukat og mandler og rosiner,
det må og skal som resultat gi' julemavepiner.

Ja, hvor man end sig vender. hen,
så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Henning Elbirk | Holger Buchhave

Nu tændes tusind julelys

Nu tændes tusind julelys
på jorden mørk og rund,
og tusind stjerner stråler smukt
på himlens dybblå grund.

Og over by og land i nat
går julens glade bud,
at født er Herren Jesus Krist
vor frelser og vor Gud.

Du stjerne over Betlehem
oh, lad dit milde lys
oplyse alt med håb og fred,
så kærligheden ses.

Lad hvert et hjerte, koldt og mørkt,
se strålen mild og blid,
en stråle af Guds kærlighed
i signed juletid.

Tekst: Emmy Köhler, Oversættelse: Linda Lehun. Musik: Emmy Köhler

Søren banjomus

På loftet sidder nissen, ham I ved der er så sød
Han er så mæt, for han har spist et stort fad julegrød.
Nu sidder han i stolen, og han snorker som en bjørn
og drømmer om de gaver han skal gi' til byens børn.
og Lurifax, hans kat, som altid er så fræk så fræk.
Den drømmer sødt om røget sild med flødeovertræk.
Så pusler det og pludselig fra musehullet klang
En munter lyd af banjo-sang.

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Kom og syng og dans med os, det syns vi, at I sku
Vi glæder os til juleaften, så blir træet tændt
og vi får fine julegaver, iihh, hvor er vi spændt!
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du,
Bar'der altså snart var jul.

Kom med, sa' Søren Banjomus, de sover begge to
Nu skal vi lave skæg, JUHU skreg musene og lo
og frem fra musehullet mødte store mus og små
Ja, selv den allermindste ting, som knap nok kunne gå.
og Lurifax og nissefar, de dansede en vals
og lille Tim bandt nissens skæg om missekattens hals
og mens de slæbte bort med ost og julelækkeri
sang alle med på denne melodi

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Kom og syng og dans med os, det syns vi, at I sku
Vi glæder os til juleaften, så blir træet tændt
og vi får fine julegaver, iihh, hvor er vi spændt!
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du,
Bar'der altså snart var jul kan ikke vente
Bar' det altså snart var jul, kan ikke vente, bar det altså snart var jul.

Tekst og musik: Otto Brandenburg.

På loftet sidder nissen med sin julegrød

På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er så glad
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter:
"Vi vil så gerne ha' lidt julegodter,"
og de danser, danser rundt i ring.

Men nissefar han truer med sin store ske:
"Vil I nu se at komme væk
for jeg vil ha' min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med."
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.

Men nissefar han er en lille hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
"Jeg henter katten, hvis I ikke holder op,
når katten kommer, skal det nok bli' stop."
Så bliver alle rotterne så bange,
åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

*Komponist: Otto Teich
Tekst: Margrethe Munthe*

Du kære gamle julemand

Du kære gamle julemand
var kun et eventyr,
som i en duft af julegran
hersker i barnets juleland,
og vækker vildt postyr.
Min illusion er bristet brat,
netop en julenat.
Trist, at man, når man får forstand,
mister sin tro på julemand,
som retter julens glæder an.

Julekñas, flitter og stads,
to små børn lytter ved dør´n
de hører tit mystiske skridt.
Det er vist ham, gik han forbi?
Det var en skam, nu håber vi,
det må være ham, der banker derude.
Du kære gamle.....

Glædesgys tændes som lys
hos de små, som kan forstå
julens mystik uden kritik.
Gid jeg endnu følte den fryd,
tro´de at han kom ved hver lyd,
men ak, det er svært at vende tilbage.
Du kære gamle.....

Tekst: Victor Cornelius 1947. Musik: Louis Guglielmi

Juletræet med sin pynt

Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangivlig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Tekst: Mogens Lorentzen (1939)
Musik: Egil Harder (1940)